

Δαρβινική Δευτέρα με θέμα

Τεχνητή Ανοησία, Τεχνητή Νοημοσύνη, και οι Ρομποτικοί μας Φίλοι

Εδώ και πολλές δεκαετίες, τα έξυπνα ρομπότ αποτελούσαν το επερχόμενο τεχνολογικό θαύμα με απρόβλεπτες εφαρμογές σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας. Οι πρώτες προσεγγίσεις για την δημιουργία τεχνητής νοημοσύνης στόχευαν στην επίλυση δύσκολων προβλημάτων, αγνοώντας την πολυπλοκότητα των συνθηκών μέσα στις οποίες οι έξυπνες μηχανές θα έπρεπε να λειτουργήσουν. Αυτή η προσέγγιση απέτυχε τελικά να προσφέρει τα αναμενόμενα. Στην πράξη, συνέβαλε στην ανάπτυξη συστημάτων που ενώ έδειχναν ότι επιτελούσαν “κάτι το ευφυές”, δεν έκαναν τίποτα περισσότερο από το να εκτελούν γρήγορα πολύπλοκους υπολογισμούς. Πέρασε πολύς χρόνος μέχρι να γίνει κατανοητό ότι είναι μάλλον ανέφικτο να επιτύχουμε νοημοσύνη συγκρίσιμη ακόμα και με αυτή των κατώτερων ζώων, εάν δεν εστιάσουμε στη συνεχή και πολυεπίπεδη αλληλεπίδραση των ρομπότ με το περιβάλλον. Τα τελευταία χρόνια οι μηχανισμοί τεχνητής νόησης αντλούν έμπνευση από τη φύση, αναπαράγοντας υπολογιστικά πολλές από τις βασικές αρχές λειτουργίας των βιολογικών οργανισμών. Στο σημείο αυτό έγκειται ο παραλληλισμός της τεχνητής νοημοσύνης, που είναι αποτέλεσμα εξέλιξης της ανθρώπινης επινοητικότητας, με την φυσική νοημοσύνη που είναι αποτέλεσμα βιολογικής εξέλιξης. Οι σύγχρονες κατευθύνεις ανάπτυξης ρομποτικών συστημάτων προΐδεάζουν για μια πληθώρα εφαρμογών με ιδιαίτερο ενδιαφέρον σε κάθε φάση της καθημερινής ζωής μας.